

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 1190-ҳадис

1190 – وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُفْطِرُ مِنَ الشَّهْرِ حَتَّى نَظُنَّ أَلَّا يَصُومَ مِنْهُ، وَيَصُومُ حَتَّى نَظُنَّ أَلَّا يُفْطِرُ مِنْهُ شَيْئًا، وَكَانَ لَا تَشَاءُ أَنْ تَرَاهُ مِنَ اللَّيْلِ مُصَلِّيًّا إِلَّا رَأَيْتَهُ، وَلَا نَائِمًا إِلَّا رَأَيْتَهُ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1141].

1190. Анас розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам ойнинг бир қисмида оғиз очиқ юрардилар, ҳатто биз бу ойда рўза тутмасалар керак, деб ўйлардик. (Ойнинг бир қисмида) рўза ҳам тутардилар, ҳатто биз (бу ой) умуман оғиз очмасалар керак, деб ўйлардик. У зот шундай эдиларки, агар у зотни кечаси намоз ўқиётган ҳолларида кўришни истасанг, албатта кўрардинг, ухлаётган ҳолларида кўришни истасанг ҳам, албатта кўрардинг».